

sittbild

morgonen stiger in genom fönster, en smal springa leder väg till mina ögons vägran ögonvägran minns
sanden den varma mjuka hur varje sandkorn är en viskande stjärna, morgonen blir en varsam hand fattar min
hand ber mig stiga upp visar att alla tecken ännu ej skrivits säger att min hand är ett kuvert av stjärnskimmer
säger vidare att brevet ännu skrivs kartorna är ännu skisser inväntar bläcks ådringar

öppnar fönstren helt mina ögonvingar flyger hör barnet säga att fåglar flyger ej de glider så jag tillåter mina
ögonvingar glida vi landar i ängen sitter i ängens hand en stund minns gräset hur gräs rör sig hur rörelser är
eviga hur rörelser skapar levande mönster allt väver i varandra och när detta ej sker vissnar en rörelse
lyfter eller vi lyfts sitter helt stilla följer allt det natten skänkt

regn

vakra regn

det sitter en regn droppe i ett träd regndroppen speglar allt det vilket är

jag säger väntar du bidar du regndroppen gnistrar med detta milda ljus smeker mina ögon

jag inväntar visslaren den vilken stämmer tonens rena öppnande, ser du i mig alla dessa flytande seglande
glidande skuggor jag ser dem ser du jag inväntar visslaren den vilken stämmer tonens rena öppnande den
skänker alla skuggor ljus

en vind vilar stilla i ett träd inväntar visslarens ankomst cikador spelar stillhet i ängen vakar åkervinda
ängsvinda så skira så vackra jag kan uppleva rörelsen ur jorden växer fyra en lie slår tvärsåar läggs från
moln regnar drömtrådar en vinda snurrar i sol lindar tråd varv till varv ser ringar i hav i gräs i jord i träd i allt
årsringar vinden jonglerar med ringar skimrar i ljus väverskan ler säg, minns du ja jag minns sanden den
varma mjuka hur varje sandkorn är en viskande stjärna, minns gräset hur gräs rör sig hur rörelser är eviga
hur rörelser skapar levande mönster allt väver i varandra och när detta ej sker vissnar en rörelse
jag faller ned är det så träd upplever fallandet den bortgångna hennes märm sinade hon säger ängshand vagga
alla dessa saknader stilla vagga hand i handske handsken är ej av stål den är av sammet smekande sammet
vagga hand i handske minns upplevelsen av sammet, sammet har många gestalter hur rör du vid väven
vandra med mig vandra med

bli upptäcktsresande bli stigsvarare bli levande liv varför säger jag så varför släcks ej lyktorna

minns att alla vingar renar skapar levande rörelse skapar liv sand gräs, morgonsvanen sveper mjuka vingar
bäddar in i mjuka moln trädfolk bidar stillhet inför möte en trumma ljuder stavar lyfts dansar i ljus de håller
i dansen en vit örnfjäder i hand genomskådande ögondjup bronshudskroppar nakna fötter håret en korpvinge
nattens ebenholts stavar blixtrande målar ljusfenomen trumma enas med hjärtats bön

jag leker med ett ej är

älskade jag viskar min älskade visa dig

alla dessa vägar asfalt lagd jag sluter ögon ber asfaltsvingar öppnas flyg, flyg tillåt jordens rötter andas,

fuktad asfalt regnvåta doftar gott
regnmantel öppnas hudar tvagas stiger ur skepnader av är blir liv levande liv en handske öppnar dagen
sammetsmjuk
ur blå stiger grå säger vila ögon vila ögonrymder i mig ögonrymder bäddas in i bolster marker andas regn
dofter doftar med ängsull en drömmande en drömmande följer bäckens åder porla källa porla bäcken leder
in i grottor där finns målningar av liv målade med jordfärger enkla enkelhet rena i linjer stiger fram stiger
upp stiger ur bergets inre tatueringar viskar ekon av stigar se vi var här vi är med ens snö snöstjärnor doftar
rent sand gräs sand stjärnor snö kristalljus oskövlat snöleopard leder färd silvertoner rör vid själens ande
rymden svävar i eldtoner så är våra inren detta berget manar lyssna tillreder en lyssnarbädd, hör din hud tala
orden du ej förmår öppna din rädsla kväver bäckens åder källans porlande glittertoner låt oss fläta den
brustna bröstkorgen hela, läka pulsens andning låt oss öppna havet vad mer finns att tillägga
kanske lyssna till hjordens skenande hur trumvirvlar river upp damm för att det skall framträda vilket är,
människa vad svarar du
mina ögon blöder blå
blå snäckor stiger upp ur havet
detta ständiga
gnagande

minns hur tallar växer på klippor hur bergsrosen växer i berget

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten